

Страни в главното производство

Ищци: Antonio Romano, Lidia Romano

Ответник: DSL Bank

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 6, параграф 2, буква в) от Директива 2002/65/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна разпоредба или практика като разглежданата в главното производство, която не предвижда изключване на правото на оттегляне от договора при дистанционни договори за кредит, чието изпълнение е напълно приключено от двете страни по изричното искане на потребителя, преди потребителят да е упражнил правото си на оттегляне от договора?
2. Трябва ли член 4, параграф 2, член 5, параграф 1, член 6, параграф 1, втора алинея, второ тире и член 6, параграф 6 от Директива 2002/65/ЕО да се тълкуват в смисъл, че при преценката дали е получена надлежно информацията, предвидена в националното право в съответствие с член 5, параграф 1 и член 3, параграф 1, точка 3, буква а) от Директива 2002/65/ЕО и относно упражняването на правото на потребителя да се оттегли от договора, съгласно националното право следва да се изхожда единствено от способността за разбиране, която притежава относително осведоменият, в разумни граници наблюдателен и съобразителен среден потребител, като се вземат предвид всички релевантни факти и всички обстоятелства, съпътстващи сключването на договора?
3. При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Трябва ли член 7, параграф 4 от Директива 2002/65/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска правна разпоредба на държава членка, която предвижда, че при уведомление за оттегляне от дистанционен договор за потребителски кредит доставчикът трябва не само да възстанови на потребителя сумата, която е получил от него по договора за дистанционна търговия, но и да му заплати обезщетение за получени ползи от тази сума?

⁽¹⁾ Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 2002 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 183).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 28 февруари 2018 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-160/18)

(2018/C 182/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1484/95 ⁽¹⁾ във връзка с член 141 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че предвиденият в тези разпоредби механизъм за контрол, включително в случаите на последваща проверка, има единствено за цел да се гарантира, че компетентните органи ще имат възможност да установят своевременно факти или обстоятелства във връзка с поредица от сделки, които факти или обстоятелства могат да породят съмнения относно верността на декларираните CIF вносни цени и да наложат извършването на по-задълбочена проверка?

Или е вярно обратното становище, а именно че механизмът за контрол по член 3, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1484/95, включително в случаите на последваща проверка, следва да се тълкува в смисъл, че когато препродажба или препродажби са осъществени от вносителя на пазара на Общността на цена, по-ниска от декларираната CIF вносна цена за въпросната пратка с включени дължими вносни мита, тези препродажби не съответстват на предписаните условия (за пласиране) на пазара на Общността, така че дори само поради този факт се дължат допълнителни мита? Има ли значение за отговора на последния въпрос обстоятелството дали вносителят е препродал продуктите на цена, по-ниска от приложимата представителна цена? Във връзка с това от значение ли е фактът, че приложимата представителна цена в периода преди 11 септември 2009 г. е различна от установената след този период? Освен това релевантно ли е за отговора на тези въпроси обстоятелството дали купувачите в Съюза и вносителят са свързани лица?

- 2) Ако от отговора на изложените в точка 1 въпроси следва, че препродажбата на загуба е достатъчна индикация за това, че декларираната CIF вносна цена трябва да бъде отхвърлена, как в такъв случай следва да се определи размерът на дължимите допълнителни мита? Изчислява ли се митническата основа в съответствие с методите за определяне на митническата стойност в членове 29—31 от Регламент (ЕИО) № 2913/1992⁽³⁾ на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността? Или митническата основа следва да се установи единствено въз основа на приложимата представителна цена? Що се отнася до периода преди 11 септември 2009 г., допуска ли член 141, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 използването на приложимата в този период представителна цена?
- 3) Ако от отговора на първия и втория преюдициален въпрос следва, че за възникването на задължението за заплащане на допълнителни мита е решаващо обстоятелството, че внесените продукти са препроадени на загуба на пазара на Общността, и че размерът на дължимите допълнителни мита трябва да се изчислява въз основа на представителната цена, то в такъв случай, като се има предвид решение на Съда на Европейския съюз от 13 декември 2001 г., *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681, съвместим ли е член 3, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1484/95 с член 141 от Регламент (ЕО) № 1234/2007?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията от 28 юни 1995 година относно определяне на подробни правила за прилагане на системата на допълнителни вносни мита и относно фиксиране на представителни цени в секторите птиче месо и яйца и за яйчен албумин, и за отмяна на Регламент № 163/67/ЕИО (ОВ L 145, 1995 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 92).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 302, 1992 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Nederland (Нидерландия), постъпило на 1 март 2018 г. — HQ, IP, чийто законен представител е HQ, JO/Aegean Airlines SA

(Дело C-163/18)

(2018/C 182/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Noord-Nederland

Страни в главното производство

Ищци: HQ, IP, чийто законен представител е HQ, JO

Ответник: Aegean Airlines SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 8, параграф 2 от Регламент № 261/2004⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че пътник, който съгласно (транспонираната в националното право) Директива 90/314/ЕИО⁽²⁾ относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки има право да поиска от туроператора си да му възстанови пълната стойност на билета, не може да изиска възстановяване и от въздушния превозвач?